

A MUNKA

Megjelenik: Szombaton
Negyedévre 2 Pengő
Postacsekk: 28.744 az
Apróhirdetéseket, azaz a kiadást
8 fillér, a legkisebb hirdetés
80 fillér.

Bányász feltámadást!

Talán soha még olyan nehéz husvétja nem volt Salgótarjánnak, mint a mostani. Talán még soha sem nézett a salgótarjáni bányász oly sivár reménytelenséggel a jövővégre, a tavaszba, mint most.

A bányák kényszerű szanalása a szén kelendőségének nagy mérvű csökkenése tömegeket dobott az utcára, ha nem is a szónak szöszes-rinti értelmét tekintve, de mindenestre abban a jelentőségben, hogy a részint elbocsájtott, részint a munkaredukció folytán megdöbent, kevés keresettel bíró bányásztömegeket szinte kénytelennek, keresetellennek lehet tekinteni. Az elmúlt őszi tisztavirág konjunktúrája, amely csak az angol szén-sztrájk következménye volt egy, néhány hónapra feltartóztatta azt a katasztrófát, amely most teljes meztelenségben kezd kibontakozni.

Minden hivatalos vezető megpróbálja a kivezető utat megtalálni, megpróbálja a munkátlanság rémét visszaszorítani, az ilyenkor szokásos normális keretek közé, de eddig csak azzal a látható eredménnyel, hogy a hatóságok az utépítéssel kapcsolatban megkezdtek a munkátlanságok összeírását.

A munkásság pedig vajudik, vár, türelmetlenül, de abban a kétségbeesett fásultságban, amelyet azonban csak egy lépés választ el a kétségbeesés gondolataitól.

A több táborban tömörült munkásság lelke minden munkásegylet vezetőjének bemondata szerint hasonlítható ahhoz az állapothoz, amely állapotban egy év előtt az országutakat leplett el az ehez szerencsétlen munkástömegek. Nem kell a szén, nincs Salgótarjánban munkakényszer, nincs ipar és nincs kereskedelem!

A bányák vezetőségénél láttuk, hogy mily hosszú és elkeseredett harc előzi meg egy-egy tárnak az ideiglenes bezárását, mily latolgatás s mily lelkiismeretes számítások tömege gyűl lélekbe és

papírra mielőtt kiveszik egy-egy bányász kezéből a csákányt!

És mégsem bírnak segíteni, mégis lehajtott fővel, keserűséggel telt torokkal kénytelenek egy-egy telepre kimondani a halálos ítéletet!

És ez a lehajtott fő, ez a keserűség elkezdte az útját a bányagazgató, vagy főmérnök szívében, átnyílt a telephez tartozó sok-sok bányász keblén, átzokog az elítelt kolónia bányász asszonyainak, gyermekeinek sok gondba borult lelkén, átrebben a kisiparos műhelyének csendre ítélt szobáján, átsuhan a kiskereskedő csőd előtt álló boltján s kitudja hol áll meg ebben a városban, ahol minden és mindenki a bányászból él.

Nem lehet azt megmérni, nem lehet azt beírni, hogy mi lesz e városból, ha nem fog csattogni alatta az a csákány, amely valaha a kényeretlen kis Tarján falucskájából a ma büszke Salgótarján várost teremtette.

Ez a nép, amelynek romlásán talán vannak, akik örülnek is, nem érdemli meg sorsát. Ezek a munkástömegek, amelyek megundorodva hagyták ott a kommunista tanokat, most a nagyhéten soha nem látott tömegekben látogatják a templomokat, valahogy a vallásban kérve, várva vigaszt, reményt. Nem lehet, hogy e jó lelkű, nemes érzésűek a fekete külső alatt is megőrző salgótarjáni bányászok most temetkezzenek el az élet borzasztó nagypentekjének vigasztalatlanságában amidőn a polgári gondolkodás alapjára állottak, velünk imádkoztak naponta a magyar Hiszekegyet! A magyar Hiszekegyet, amelyben hitvallást tesznek a magyar feltámadás mellett is. Pedig nem lehet olyan magyar feltámadás, amelyben a salgótarjáni bányászok eltemetve, elfeledve maradnának!

Ennek a nagyhétnek salgótarjáni reménytelen mezejéről, a némává lett tárnákból, a fenyegető

nyomor hangos szavával fordulunk mindenkihez, akit illet, miniszterekhez, a kormány, a vármegye, a kerület s a város minden vezetőjéhez, hogy segítsenek! Üljenek le a bányák hivatott vezetőivel s keresenek módot a kényszer és munkakérdés megoldásához, mert most bennük bízik a munkásság s csalódnok nem szabad, mert annak

szörnyű következménye volna. Egész Salgótarján sorsa függ a bányász csákányától, ne engedjük azt kiejteni a becsületes kezekből, amelyek oly szépen tudnak most imára is kulcsolódni.

Fogjunk össze, hogy e nagyhetek böjti napjai után rávirradjon e városra, e telepekre a bányász feltámadás! Sz. I.

Szakszervezeti törvény.

Amióta a szakszervezetek olyan hatalomra tettek szert, hogy gyakran politikai szempontoktól vezelve a közre nézve nagymértékben képesek voltak megbénítani a termelést és akadályozni a munka szabadságának, problémává vált, hogy a szakszervezeti törvény revíziókat ejtsenek. E tekintetben a kezdeményező lépést minden esetre azoknak az államoknak kellett megtenniük, amelyek a szakszervezeti kinővéseket, iparúzó mivoltuknál fogva legjobban érezték. Angliában az elmúlt esztendőben a bányászsztrájk, majd a bolsevista igazítás következtében bekövetkezett árt. sztrájk miatt igen nagy gondokkal küzdött, parlamentjében törvényjavaslatot tárgyal, amelyik megvonja a szakszervezetektől azt a jogot, hogy általános sztrájkot kezdeményezzenek s ugyanakkor gondoskodik arról is, hogy a szakszervezetek külön választassák a pártvagyonától. Az egész világ érdeklődése kíséri ennek a nagyfontosságú törvényjavaslatnak tárgyalását, mert minden állam érzi, hogy a háború utáni időkben oly nagy mértékben megnövekedett szakszervezeti terror ellen, amelyik igen gyakran politikai ténis is meg akarta mutatni erejét, tenni kell valamit. Az angol szakszervezeti törvényjavaslat három célkitűzésből indult ki. Az a legfontosabb irányelve, hogy egyszer s mindenkorra megakadályozza az általános sztrájkot. Nem kevésbé értékes az államrezeron, a gyakorlati haszon, s általában az állami élet zavartalan ügynezetének szempontjából az a passzus, amely lehetetlenné teszi a köztisztviselők számára, hogy szakszervezetekbe lépjenek. A konzervatív párt angol kormány ezzel a törvényjavaslattal nem akarja teljesen megbénítani a szakszervezetek munkáját, csak az a törekvése, hogy visszaszorítsa arra a határra, amelyik indokoltá teszi működését az államban.

A törvény élesen külön akarja választani a szakszervezetek vagyonát aszerint, hogy a díjak politikai, vagy munkásjóléti célokra használnak-e fel. Ugy

látszik Angliában is ugyanazt tapasztalják a hivatalos körök, mint nálunk, hogy a szocialdemokrata szakszervezetek súlyos kényszeradót hajtanak be a dolgozó munkáselemekre, de ennek a horribilis bevételnek hováfordításáról sohasem tájékoztatják sem a hivatalos köröket, de még az adózó munkásságot sem. Viszont ezeknek a szakszervezeti adóknak a behajtása olyan kényszerítő módon történik, hogy az a munkás, amely nem tesz eleget ennek a terrorisztikus követelménynek, ki van téve az egész vonalon a munkából való kivetetésnek. Az angol állam ezzel a törvényjavaslattal valóban a leigázott munkáselemekre akar segíteni, amelyik a szakszervezeti terror hatása alatt állandóan a legnagyobb megfélemlítésnek van kitéve. Nagyon helyeselnénk, ha a magyarországi hivatalos körök is élénk figyelemmel kísérik ennek a törvényjavaslattal tárgyalásának útját, mert hasonló szellemű törvényes intézkedésekkel nálunk is biztosítani kellene már a munka szabadságát és azt a termelést, amelyik nem egy társadalmi osztálynak, hanem az egész ország népének érdeke. Hasonló szellemű intézkedésekre már csak annál inkább is szükség van hazánkban, mert csak éppen a minap történt meg több fővárosi ipari üzemnél, hogy a szocialdemokrata terror tettelegességre is képes volt, hogy a velük nem szoros politikai hitvalláson levő munkást elűzzék munkahelyéről.

Hiszek egy Istenben,
Hiszek egy Hazában,
Hiszek egy isteni örök igazságban,
Hiszek Magyarországi feltámadásában

Amen.

A MUNKA TÁRCÁJA.

VERSEK.

Írta: FEKETE ALFRÉD.

Vigasztaló.

Sose bánd pajtás, ha az élet súlyos
és ha keserű kupádban a bor!
Hontalan legény vadedőkre bujdos
s könnye a borban: már ilyen a sor.

Sose bánd pajtás, ha gyalog kell járni
s azt is ketreben, mint a párdúcok.
Várni kell pajtás, meghurcolva várni,
hogy sip rladjon: rajta kurucok!

Sóhaj.

(Egy hü barátnak.)

Utam örökké a bizonytalanság
Homályos erdejébe kuszolt...
Két csillagom volt, mely az árnyon áttört
S ha összerogytam, célra sarkantyuzott.
De aztán egyik lefutott az égről,
Leűzte azt a viharzó idő,
Am áll a másik, változatlan izzik,
Hiába zug a világzengítő...

Ápold barátom, ápold ezt az érzést,

Mert megcsalódhat szép szerelmesedben.
Követ dobhat rád a világ kegyetlen.
De barátságom mi sem törhet mely rést.
Ha minden megdől s elvész a reményed,
Az igaz hűség jogot nem tipor,
A mély barátság acélal keményebb
És nem öli meg tűz, vihar, víz, por.

Dár győtrött népünk összefogna újból.
És kéz a kézben, szívből egyben...
Hej mit nem tennék szepora karunkkal,
De félre ábránd, tündér-képzelt!
Legyünk csak egyek lélekben mi ifjak
S higyjunk egy boldog jövőbe: leszünk!
Hadd pusztuljanak a régi, büszke álmok
Csak hűn szorítson baráti kezünk!

Fátyolt szövünk.

Szövögetünk, szövögetünk
rózsaszínű álomhálót,
Szárnyon szálló vágyainkból,
új csodákra rácsodázót.
Ezer arany rege szálát
belehuzunk dalainkból.
Dus reményünk szövöszékén
dalos kedvvel szövögetünk
s velünk perbe ki se szállhat!

A szeretet halk virágját

beleszőjjük fátyolunkba...
Képeletünk vetelője
huz repülve: száll a munka.
S ha megszöjtük, még beszegjük
muzsikáló ritmusokkal...
Dus reményünk szövöszékén
szövögetünk, szövögetünk,
perbe kiséssel szállhat velünk:
lázkoszorús boldogokkal!

Aztán hites fátyolunkkal
befedjük az Élet arcát:
eltakarjuk vergődésünk
sok-sok adott bus kudarcat.
De az Élet forgó harca
tépő foggal behelcsit...
...S akkor újra szövögetünk:
tört reményünk szövöszékén
könnyes szemmel, beteg kedvvel
toldozgatjuk, foltozgatjuk
ifjúságunk nagy álmait...

Sejtelesem.

Tudom, hogy egyszer vége lesz majd.
Elválnok csendben, halkán szépen,
a lelkünk fája könnyrügyet hajt
magányunk titkos erdejében

Talán kilódvá vergődünk az éjben

s átkozni fogjuk sorsunk: a gonoszt,
amely szécsélyes, bolond jövedvében
mosolyt keverve zord bánatot oszt.

Most még szemünkben olt kacag a vágyunk
s az apró Élet bennünk dalra kel...
De sorsunk tiltja végtelenbe látunk,
mert kettőnk vére új napért zenél.

Most még csókunkba sóhajok suhannak
és összefog egy csöpp anyyalka-kéz,
szívünkbe rőszes rege-lángok vannak
s muzsikás lázunk csak Jelenre néz.

Jaj, de majd egyszer mesénk el fog múlni,
gyönyörünk szebb, mert fáj ez s néha jó.
Kis életünknek el kell majd nemúlni,
végtelen idő hull rá... és a hó...

Belenyuzodunk tudom, hogy nehéz lesz:
megvádol érte nem lett Életünk...
...Szomorú ösi mosolygással nézlek
mi tudjuk és mégis szeretünk.

S tudjuk, hogy egyszer vége lesz majd:
elválnok csendben, halkán, szépen,
a lelkünk fája könnyrügyet hajt
magányunk titkos erdejében...

Munkáslevél. A tekintély.

A jólrendezett társadalomnak az a feladata, hogy minden erkölcsös eszközzel biztosítsa tagjainak állampolgári jogait, vagyoni és szellemi boldogulását. A lelki és anyagi tényezőknek egész szövetségében szolgálja a nagyvonalú célt s az ilyen szavak: közhatalom, jog, törvény, szabadság, igazság, rend, honvédelem, kormányzás, alkotmány stb. — beláthatatlan jelentőségű eszmék hordoznak.

A társadalomnak évezredek óta épült és feltételezett fenntartó pillérei közül egy sincsen ma olyan veszélyben, mint a tekintély elve, amelynek mindenkifelelő becsét éppen az a tervszerű aknamunka, a vehemens támadások mutatják, amelyeket a rend agresszív ellenségei reáparazolni nem szűnnek. Csakugy tudják, mint jömaguk, hogy a nemzeti élet felvirágzása, a munkásnép jóléte a közhatalomnak és az ezt megillető tekintélynek hely és gyakorlásától függ.

De honnét ez a nem lankadó rossz szándék, Szerkesztő Uram, amely oly mohón törtet a tekintély lábaltiprása felé?

Ilt a válasz: ne feledjük, hogy a tekintély mélyesen vallásos keresztény gondolat, Istenről eredő valami, amely ha nincsen, elpogányosul a társadalom. Felsőbb küldetés nélkül Dávidnak, vagy Jeanne d'Arc-nak csak a birkák legeltetéséhez lett volna joga. Az is vallásos vonás a tekintélyben, hogy hordozójával szemben súlyos követelményekkel lép fel: légy méltányos alattvalóiddal szemben, légy első a jóban, hivatalodban is, ott-honodban is légy méltó és érdemes rangodra s minden tényedben az igazság és erény fénye tükröződjék rajtad. A tanárnak nem a suhogó bot, de a szivfőzős tudomány ad tekintélyt; az alacsonyorsú betegpótló apaca is több tekintéllyel bír a kórház betegei előtt, mint a vizitáló nagyúrú dáma, ha mégoly illatában uszik is.

Tehtiknél egy család, egy iskolai tanterem, egy cipésműhely sem tud boldogulni. Nélküle hűdavaló a törvény, mert nem tud érvényre jutni s nemcsak országos vonatkozásban, de a legkisebb tyúkpernel is úgy érzéni magát az igazat kereső nép, mint a házárjatekos, aki szorongva lesi föltett pénzének kétes sorását. A tekintélytelen jogbizonytalanságnak ez az ingoványos talaja termi ki a durva öklőjogot, amelyben nem a jogé, hanem az öklé a vezető szerep.

Egyetlen társadalomalkotó rendszer sem tudja oly határozott fölténnel eltalálni a kellő közepet, mint a keresztény szolidaritizmus, amely úgy a forradalmi lesülédestől, mint a szarnoki kilengésektől féltékenyen őrzi a tekintélyt, szem előtt tartván, hogy a fitymáló tiszteletlenség éppen olyan veszedelmes bűn a tekintély ellen, mint a mindenkit lakaj számba vevő kényarság. A keresztény tekintély tisztelet egyik irányban sem tűr túlzást és sem azt nem tanítja, hogy a mérsáros több mint a gróf, sem azt nem, hogy a herceg nem kárthat el.

A közéleti hang hihetetlen eldurvulása, az a tiszteletlen modor, amellyel a radikális iskola emberei eljárókról, a történelmi mult nagyjairól vallásos foglalkozásról szólnak — nem véletlen. Amikor a volt koronás királyt a magyar tövényházában hülyének aposztrofálják, amikor a miniszterelnököt szemtől-szembe aljassnak nevezik, amikor cigányorsón divatos szavaktól olyan maszatosság néha a parlament gyorsírói jegyzetek, mint egy kifordított kémény, amikor a hónapok csuf gyanúsításokat vagdosnak egymás fejéhez, amikor a baloldali lapok az országgyűlésről csak a viharos és botrányos közbeküldetésektől hemzsegtető részeket hozzák, amikor a nemzeti hadsereget, a honvédelmet Kélli Annával csufoztatják ki, amikor a független magyar bíróságot nyíltan elfoglaltak és részrehajlónak nevezik: akkor minden jó hazafi méltán féltetheti végpusztulástól a tekintély maradványait.

Senki előtt nem szorul bizonyításra, hogy kényér, munka és béke szempontjából milyen abszolút fontossággal bír a kialakult rend alapjának, a tekintélynek fenntartása, mert ezt még a legzaboláltabb felforgatók is elismerik. Nem is általában a tekintélyt gyűlölik, hanem csak a magyar nemzeti gúnyusz tekintélyt ássák alá nem is általában a ren-

det, hanem csak a mi rendünket akarják megsemmisíteni.

Hiszen láthattuk már, hogy a virtuozitással végrehajtott tekintélyrombolás után lázas sietséggel azonnal új tekintélyt emeltek, amely ha nem is az igazságra, de kézigrátrára, rohamkésre és ötpérces forradalmi törvényszékre olyan szilárdan volt felépítve, hogy aki Kun Béláról, Buchinger Manórol, Landler elvtársról, Pogány-Schwarzról tiszteletlenül mert szót ejteni, jbatran a börtönök lakójának, esetleg máris a halál jegyesének tarthatta magát. Irigialmatlan nagy tekintéllyükkel meg akarták reszketetni ezt a cudar világot és szentül hitték, hogy ezzel aztán rendben is van a dolog. Haszonlított az egyszeri hős lovaghoz, akiről pozitíve tudom: matraca azoknak a bajuszával volt kitömve, akiket párbaj-

ban megölt. Nohát aztán volt is félsz az egész vonalon.

És hogy a „fennálló „rendet” hogyan kell védelmezni, arról eleget mesél az antimilitarista szovjet hatalmas hadseregének szuronyerdeje, amely minden ellenmozdulást tüstént vérbe folyt, vagy az orosz lakások falaiba elrejtett mikrofon, amely a leghalkabb nemzeti sóhajt is besugja a cseka vérszomjas embereinek. A bolsevik-szociáldemokrata tekintélyt senkinek semmi körülmények közt soha nem szabad megsérteni.

Ha vöröseknek olyan szent dolog a tekintély, hogy még a kiöntött embervert sem sajnálják érte, akkor tanuljunk tőlük Szerkesztő Uram! Mi se törjük a magyar nemzeti tekintélyt bántással, mert csak ott van munka és kenyér, ahol tekintély és rend van. A jóakaró magyar szív husvétli kívánságait küldve vagyok Szerkesztő Uramnak igaz híve:

Tarjáni András
fém munkás.

Hírek és különfelek.

A Jézus társasági atyák missziója. Ritka szép, vallási buzgóságot föltárázó esemény volt a 12 napos római katolikus misszió. Ugy látszott, hogy a háborús és forradalmi vallástalanság már már kiirthatatlan gyökeret ver a lelkekben s a papjaink által ápolott lombocskák elhervadnak. Jött azonban a misszió s ennek ideje alatt oly hatalmasan lángolt föl a katolikus hívek buzgósága, hogy a husvéti szent gónást mintegy 5000, a szent áldozást mintegy 7000 katolikus végezte el. Az egyszerű munkásaladékkal együtt tündeltek az oltár elé a gazdagok, az urak a férfiak és nők, ifjak és aggok kivétel nélkül. Csak és Nemeth jesusita atyák mélyeséges istenszeretettel áradó tanító, majd feddő, bájos és hatalmas szónoklatai bűnbánatra s missziós kereszt tövéhez vezették a hívőket s olyanok is szorgalmas templomlátogatókká lettek, akik azelőtt kerültek az Isten házába. Bámulsatos munkájukban a fáradhatatlan kitarás szinte megdöbbentette a hívőket, mert naponként reggel 5 órától a késő esti órákig szolgáltak a hívek lelki szükségleteit s a nagy munkában oszlopos társaik voltak Horváth, Upponyi és Demeter segédlelkészeink. Szerdán este bucsuztak az atyák a hívőktől, örök emlékül a lelki kincseken kívül megajándékozták őket a templom hájójában elhelyezett hatalmas missziós keresztrel. Valójában ünnep volt a misszió 12 nap s az atyák távozása szinte fájdalmasan érintette a buzgó hívek seregeit. Távozásuk előtt egy katolikus férfi küldöttség kereste föl őket s meleg hangzu szavakkal hálával telt köszönettel adózott az istenfélő fáradozásaikért, melyek oly sok bűnbűnt vezettek vissza a Mindenható keblére s az önmegtartózkodás teli helyes utra. — Vezérelje őket további munkájukban a Mindenható gondviselés.

A feltámadási körmenet. Szombaton d. u. fél 6 órakor kezdődik a feltámadási ünnepség. Kérjük az Egyesületeket, testületeket, hogy lehetőleg lobogó alatt, nyolcas sorban csatlakozzanak a menethez. A járdákat a közlekedésre szabadon kell hagyni. Kérjük az egyesületeket, hogy egy negyed 6 órára jelenjenek meg a templom előtt, illetve a főuccán, amerre a menet haladni fog, hogy helyét mindenki elfoglalva, a felvonulás méltóságát teljes lefolyását elősegítse.

Az új közbéghidat a husvéti ünnepek után adják át végre rendeltetének. A modern, minden tekintetben megfelelő üzem türethetetlen állapotot szünt meg a régi búzós vágóhíddal. Az új telep lakói iskola céljaira szeretnék a telket megnyerni. — Van egy vezér, mely szerint a református templom nyerne elhelyezést a régi vágóhíd helyén, amikor is a közelében fekvő Dr. Varga féle csinos ház pedig a református paplak lenne. Ez sem rossz gondolat. Folyik a témáról a szó, majd eldöntik az illetékesek, különféle szempontok figyelembevételével, hogy melyik megoldás volna a leghelyesebb.

Köszönet. Mindazon jóbarátainak, ismerőseimnek és tisztelőimnek, akik forrón szeretett férjem elhunyt alkalmával meleg részvétükkel mely bánatomat enyhítették, ezúton mondom hálás köszönetet. öv. Nagy Elemérné. — Fogadják mindazon testületek és hivatalok,

melyek felejtethetetlen kollégáink elhunytával ért nagy bánatunkban részvétükkel felkerestek, ezúton hálás köszönetünket. Bányagazgatóság.

Gyula napja Kasáron. A vizslai dalegylet Tóth Kálmán igazgató-tanító vezetésével kellemes meglepetésben részesítette szeretett plébánosát, Szerény Gyulát. A névstelen szebbnél szebb dalokat énekeltek, ami úgy a kezdő dalárdának, valamint karmesterének dicsőretére vált. Az ünnepeltet a kerület tanfőnökeinek nevében Tóth Kálmán igazgató-tanító köszöntötte, mire a plébános gyönyörű beszédben köszöntötte meg a szeretetnek ezen nem várt megnyilvánulását.

Nyilvános elszámolás és köszönet. Az acélgári ebédakció befizetés alkalmából szükségesnek látjuk annak eredményéről egy pár adattal beszámolni. Az akció az acélgári Nőegylet által megszervezte 1927. II. 1-től IV. 1-ig tartott. 50 gyermek részesült az akcióban, akik közül 26 az acélgári élelmészeti üzletben, 24 pedig az acélgári családoknál nyert elhelyezést. A kiosztott ebédék száma 2800. Az akció költségeit az acélgári Nőegylet és az acélgári társadalom áldozatkészsége hozta össze. A Nőegylet adománya: 230 P., önkéntes adományokból 720 P. összesen 950 P. Ehhez számítva a családoknál étkező 24 gyermek ebédjét csak 650 P.-ben értékelve, végeredményben 1600 P.-t juttatott az akció az inséget szenvedő iskolás gyermekek táplálására. Öröndetes jelenség, hogy bár az akció hivatalosan véget ért egyes családok továbbra is segélyezik kis vendücsüket. Tolmácsoljuk a Nőegylet elnökségének, mint az akció vezetőségének köszönetét mindazoknak, kik adományaikkal vagy egyéb módon támogatták munkájukban s elősegítették az akció sikerét. Az acélgári Nőegylet f. titkára.

Koldulások sokasága. Hát bizony igen ránk szakadt a nyomorúság. Nincs munka alkalom, nincs kenyér. Szinte várható hogy ily körülmények között minden polgára a városnak több kéregetőt vár mint máskor. De érdekes, hogy a megérkezett kéregetők majd nem kivétel nélkül Fáraó fekete ivadékaiból kerülnek ki. Pedig nekik nem fontos, hogy veszik-e a szemet, vagy mily üzemen dolgozik az acélgár. Náluk mindig egyforma a konjunktúra. Főlkerekedik néhány számtalan szoknyába öltözött pipafüstöt eregető némbér, aki néha napján rajkót is szorongat a hóna alatt s járják a házakat, lakásokat. Hátba véletlenül valahol nincsenek otthon? Ezt az unalomig való és zaklatásig terjedő „koldulást végre radikálisan kellene megszüntetnie, mert az ugys annyira igénybevelt polgárság ha már ad is, a saját koldusainak hajlandó adni, nem pedig a nagyalloimas mellé telepített foglalkozás nélküli cigányoknak.

„Mansz” nógrádi estje. Vármege szerte élénk érdeklődéssel kísérik azt a nagyszerű munkát melyet a salgótarjáni Mansz kifejt az általa rendezendő „Nógrádi-est” sikere érdekében. Mint halljuk az estélyt április 30.-ra tervezik, mely a maga eredetiségében is méltó lesz az eszméhez, melyet a fáradhatatlan rendezőség maga elé kitűzött. Bemutatóra kerül vármegyénk ragyogó szépségű népviselete különböző képekben és jele-

netekben, mely jelenetek szereplői városunk és vidéke szép asszonyai és lányaiból lesznek csokorba kötve, akik már repeső szívvel várják a rendezőség szereposztását. Régi magyar táncok fogják emelni az est fényét, s már előre is kérjük a hölgyeket, hogy lehetőleg nemzeti viseletben tegyék felejthetetlen széppé a „Nógrádi-estet”. Reméljük, hogy jövő számunkban már részletes programmról számolhatunk be kedves olvasóinknak és az érdeklődő közönségnek.

Egyházi közgyűlés. A helybeli evangélikus egyház mult vasárnap tartotta évi rendes számadó közgyűlését, amelyet Zelenka Ottó kir. járásbíró elnök, egyházfelügyelő nyitott meg. Az első tárgy az újonnan megválasztott presbiterek esküvétele volt, amellyel kapcsolatban Jenőffy Zoltán, Jónásh Odón Figus Béla, Hankus Lajos és Herenkővics Sándor letették az esküt. Majd a lelkesítő jelentés következett, mely általában az egyházi élet fellendülését jelezte, bár nem abban a mértékben, amint az várható volna. A jelentés legkomolyabb pontja a városunkban uralkodó felekezeti közli helyzet megvilágítása, amelyre vonatkozólag a lelkes intézkedéseket is szükségesnek lát. Ezután Figus Béla terjesztette a közgyűlés elé az egyházi zárszámadásokat, amelyeket a közgyűlés elfogadott. Ezután több kisebb ügy elintézésével a közgyűlés a felügyelő zászlavai és a lelkes imója után véget ért.

A Prot. Énekbar április hó 21-én csütörtökön este 7 órakor az evang. pártokia tanácstermében értekezletet tart, amelyre úgy a tagokat, mint az énekbar barátait tisztelettel meghívjuk.

Ébredők gyűlése. Az Ébredő Magyarok Egyesületének salgótarjáni kerületi központja f. hó 10-én d. u. tartotta szervező gyűlését Etesep. A népgyűlésen Oravecz József bányász és Katona László vál. tag bevezető beszédei után Baranyay Aladár közp. szerv. titkár az Eme programjáról tartott beszédét, melynek elhangzása után a hallgatóság szárai irakoztak be a szervezethez megalakították az Ébredő Magyarok Egyesületének etesi helyicsoportját. A vezetőség tagjaiva a következőket választották meg: elnök: Galló István, alelnök: idb. Toldi János, jegyző: Gucsi Ferenc, pénztárnok: Kovács István János, ellenőrök: Haaser János, Fodor Lajos, választmányi tagok: Lamát, Nándor, Mottén Károly, Fekete Pál, Szűcs József, Antal István, Lantos András. A gyűlés a Hymnus elneklése után ért véget. F. hó 30-án d. u. 1 órakor az Ébredő Bányász Szakosztály a salgótarjáni EME irodában kerületközi értekezletet tart.

A MAGYAR HUSIPAR REMEKE AZ Eszterházy konzerv VIRSLI.

Tartósságát a pléhdobozban hónapokig garantáljuk. Abból kivéve

MINDÉG FRIS, RENDKIVÜL IZLETES.

Fürdők, szállodák, éttermek, kávéházak, csemege-üzletek számára NÉLKÜLÖZHETETLEN

Gyártja:

Herceg Esterházy Pál Rábaközi husárgyára KAPUVÁR

Tájékoztató árjegyzéket ingyen és bérmentve küldünk egyéb finom szalámi- és hentesáruinkról, valamint konzerv sonka- és más különféle hús-konzerveinkről.

Levélcim: Husárgyár Kapuvár.
Telefon: KAPUVAR 25.

Husvét.

Feltámadás.

A földi élet mulandósága s az élet nehéz keresztjei alatt nyugó ember, amikor már-már összeroppan a terhek alatt, fellelkint az ég s ezen egyetlen szobán megtalálja földi életének rendeltetését, célját.

A nagy természet ébredése a hosszú tél után, a lelkekben a hit, remény érzetét kelti fel s az ember tudatára ébred felsőbbrendűségének.

Ezzel, tudjuk ösökkor, hogy a haladó természet néhány hónapi mély álom után jött fel.

A virágvasárnap boldog hozsánája után feszít meg a kiáltást a halálán tömeg, de a nagypénteki keresztrefeszítés után az Örök Tavasz támadt fel a sírból, a mélyeségek alomból, amely tavasz azoknak a lelkeknek, akik tudatában vannak isteni hívásuknak, akiknek lelki világát nem vakította el a sáros föld, muló anyagi öröme, élvezete, dicsősége!

Megtagadják külsőleg sokan a Krisztust, de amikor bajba jut az élet akadékaiban járó ember, lelkeben felébred a hit, fellelkint az igazságos bíró, aki egyszer mégis csak meg kell ismerie, akár tetszik valakinek, akár nem!

Nekünk magyaroknak van egy szűkebb feltámadásban való hitünk is, amely sok bujdosó, számkivetett magyar testvért éltet azokkal együtt, akik a régi Haza kis darab földjén élnek.

E szűkebb feltámadásban való hithez azonban az erő, kitartást csak a krisztusi hit adhatja meg. A magyar társadalom összeforrása, szolidaritása nem a mának materiális, rideg, szeretlen levegőjében fog megismosodni, hanem az élő hit, az Isten és felebaráti szeretet, munkakedv fog majd csodákat produkálni. Dolgozzunk, higgyünk s feltámadásunk dicsőséges lesz!

Ut a feltámadáshoz.

Ezredéves dicső magyar multunk gaz benőtte csonka kertjébe száll a lelkek s a magyar élet tépett, tört fájánál megállók s nézem annak a nem is olyan régebbi életérő, hatalmas, világot reszketető letört fának gyenge hajtásait, új rügyeit. Érzem a magyar ujjáébredés új hajtásait, új virágait, melyek a sötét gyászos magyar éjszakába világot, a néma magyar temetőbe életet varázsolni, az ezereves porbasújtott, vihar tépett magyar élet fáját újra nagygyá, újra erőse tenni hivatottak.

Egy száraz, beteg gyenge ágon egy új hajtásnál megállók. Ez a magyar ipar hajtása. Lelkem elé varázsolom azt az időt, amikor a Kárpátok bérceim, az Adria kéklő vize, kincses Erdély hegyláncai övezte szép országunk Magyarország ölen 20 millió boldog, megelégedett, dolgozó magyar élt. Lelkem elé varázsolom azt a hatalmas fát a magyar élet fáját, s keresem rajta azt a száraz, beteg, gyenge ágat, a magyar ágát s azt látom, hogy az ott is akkor is beteg száradó volt, azt látom, hogy a magyar ipar akkor is rabláncra fűzött volt, fojtogatta a szomszéd ipar vasmarkai. De nemcsak az idegen ipar fojtogatta ezt a sátnya virágot a magyar ipart, hanem mi magunk is. Megvetett, lengett, kiynyolt

figlalkozás volt ez, ezzel ijesztgettük nagy, lusta, tanulni nem akaró fiainkat. S ez a száraz, idegen és saját kezünkkel törzött ág most, amikor a kegyetlen, lelketlen és hálátlan nemzetek darabokra szaggatták testünket, vérz sebekkel, kidobták az életbe a pusztulás karjai közé, most ez a száraz ág újra kihajtott, ki azért mert a magyar élni akarás életre hívta, életre mert az önálló magyar léthez, erős magyar ipar és boldog magyar iparostársadalom szükséges. A magyar ipar erőssé, a magyar iparos megelégedetté tételénél kell kezdeni a feltámadást, az ébredést, mert nélkül minden próbálkozás, minden kísérletezés eredménytelen, csodát hozó marad, nélkül nincs magyar lét, nincs tartós magyar élet. Amikor a földünket művelni megmunkálni, amikor termelvényeinket életszükségleteink kielégítésére fordítani, amikor tanulni, amikor békés hajlékot, amikor Istenünk dicsőségére templomot építeni, amikor a multak emlékeit megörökíteni, amikor sértett becsületünket megvédeni akarjuk s amikor bármit akarunk tenni, az iparra s az iparos munkájára szükségünk van. Nincs tett, nincs munka, nincs tudás és fejlődés ipar és iparos munka nélkül és ha ez így van, akkor nincs életérő élni és boldogulni tudó ország, életérő ipar, élni és boldogulni tudó iparosság nélkül.

Itt az ipar és az iparosság megerősítésénél kell kezdeni az ébredést, de nem csak szájjal, nem csak szóval hanem tettel is. Fel kell emelni ezt a porbasújtott társadalmi réteget, boldoggá, erőssé kell tenni a magyar ipart, a magyar iparost s ha ezt megtettük, akkor, de csak akkor remélhetünk igaz feltámadást. Hiába verjük magunk, hiába döntjük szép szavak özőnével mások mellé, amíg a szavak mellett rajtunk minden idegen, addig halottak maradunk, addig reánk a feltámadás napja — legfeljebb csak egy kizsákmányoló másik ország oldalán ragyoghat fel. De ez a feltámadás keszű lesz, ebből a feltámadásból a mult századok szomorú tapasztalatai alapján nem kérünk, nem mert jobb meghalni, mint szolgaként új századokon át élni. Fel hát mi mellőngető magyarság a tetek mezejére, vetőözük le mindazt, mi rajtunk, bennünk idegen s legyünk tettekkel — a magyar ipar megerősítésével — igazán magyarok. Látom százak, ezrek — jó magyarok — ajkán a guyy mosolyt, hallom a guyy kérdést, miért vegyek én drága pénzen silány gyártmányt. Igaz. De én kérdem az a gyermek ki nem kap táplálékot, az a virág melyet elutasnak lehet-e egészséges, lehet-e illatos? Almentileg igaz helyt álló a kérdés, a vád, a magyar ipar, a magyar iparos ellen, de a törhetetlen támogatás, a megtántorodást a megalkuvást nem ismerő ragaszkodás a magyar iparhoz, fel tudja emelni a magyar ipart a versenyképesség polcára, s olyanná, legalább olyanná tudja varázsolni azt, mint amilyen az életünk a létünk veszélyeztető idegen ipar gyártmánya.

Ma minden magyar szív minden becsületes magyar lélek munkája egy nagy, egy szent vágyakozásban a feltámadás vágyásában kell, hogy egygy forrjon, kell hogy összekovácsolódjon. Ennek a munkának elvégzéséért, ennek a célnak eléréséért a ma magyarsága felelős, ennek a munkának elvégzéséhez, ennek a célnak eléréséhez kell, hogy minden magyar szívben, kipusztíthatatlan gyökereit verjen a magyar iparos megerősítésének s magyar ipar feltámasztásának akarása.

Ha ez az akarás megvan, ha ez az akarás él én ma a feltámadás boldog öröm ünnepeinek hajnalán hirdetem, hogy ha a pokol minden ördöge, hogyha a világ minden népe ellenünk tör, akkor is feltámadunk, fel, mert akarunk, akarunk és így imádkozunk: „Hiszek egy Istenben, hiszek egy hazában, Hiszek egy isteni örök igazságban, Hiszek Magyarországi feltámadásában”

Képkiallítás a bánya elemi iskolájában.

Fayl Frigyes, Blánár Sándor és Kimpján Aladár tárlatot rendeztek művelőből.

A vidéki városok művészi élete szegényes, valóban örvendünk neki, amikor komoly értékű, művészi munkából gyűjtéményes kiállítást van alkalmunk látni. A körösényi figyelem ugyan sokféle van igénybe véve állandóan, minthogy azonban az ilyen tárlat az esztétikai érzék szolgálatában áll, bizonyosan mindenkinek az érdeklődése a festmények megtekintése felé fordul.

Ifjúságunkra pedig éppen örvendek, hogy a nyugodt, kiforrott művészi értékek megtekintéséből szerzi első művészi impressióit s nem hypermodern művészi szertelenségekből, próbálkozásokból alkot fogalmat a pikitúráról.

A kiállítók közül leggazdagabb anyagot nyújt Fayl Frigyes főgimn. tanár. Vannak olajképek, pastelljei, akvarelljei, grafikai munkái. Akármelyik zsanerben fest, meglepő, művészi szeretettel, finom művészi tónusban ad tanúbizonyságot piktori érettségéről.

Figurális érzéke fejlett, a színhatások egyensúlyának alkalmazásában erős, anélkül, hogy képi kiállító lennének. Mindig a tárgyának mélyebb tartalmát hangsúlyozza s ezt igen sok helyütt a

fény és árnyék erejének művészi felhasználásával éri el.

Képeivel a legtöbbször hangulati hatást ér el, ami művészetének erős tudatosságára vall. Lirai és poétikus vonásokat látunk igen gyakran festményein halk és érdekesen lágy tónusban megoldva.

Részletesebben szemügyre a festményeit mindjárt szemünkbe ötlék egy sárga álló őszi lomboktól borított fa. A napfény tűz réa s a fény sugarak reflexe ott van alatta is az üde zöld fűről visszaverődve. A zöld szín valamilyen a napsütésből származó egyéb színhatások megoldása teljes művészi értékű.

Ugyancsak ilyenféle megoldás előnyével tűnik ki egy pastellje a Fás domboldal. A gyér lombozat, fiatal fa koronáján keresztül a domb zöld szőnyegére a napfény aranyárga pásztákat vet. A kép összhatása a színek és különösen a napfény meleg tónusa annyira művészi tűnik elő, hogy tökéletes hangulati hatást vált ki.

Tavas tájrészlet juhnyáj-csoporttal. A pastel megvilágítása

A „fehér szikla”.

A félziget déli partvidéke a Verudella. Emlékszem borzasztóan szép viharos időben, mikor a sirokko által fölkerécselt Adria hullámai, háromöles tájékat hánynak magas szikláira, olyan kedvesen szép derült, napsütéses időben az ő különleges flórájával.

Elena contesse beleugrott a vízbe, egy darabig lubickolt benne azután a zöld pázsiton hempergett, mikor jó összemazsolta magát akkor újra belevetette magát a habok közé.

Julia is ledobta fürdő köppényét, elmerült az árnban, hogy csak a feje látszott ki, egyik kezével egy kiálló sziklába kapaszkodott, Kalmár leült elébe a parton, sétapálcájával csapkodta a kezes vizet és úgy beszélgettek.

— Emlékszik még rá? Mikor legutoljára volt otthon, a romoknál találkoztunk, én fölélt mentem, egyszer csak a bokrok közül előbújt maga... Hogy megjedtem tőle, olyan furcsán nézett ki vadonatúj teniszruhája egyenruhájában a nyurga cöglinge. De aztán hamarosan újra összebarátkoztunk...

Főnt a romok odúiból szedett nekem vércse fiókat, milyen gyönyörűek voltak, fehér pihe fedte őket... Én ettettem, egyszer az egyik megcappte az ujjam, kibuggyant a vér.

Kalmár Géának szinte átszellemült

az arca a felidézett emlékektől, mikor a leány abbahagyta ő kezdte folytatni:

— Én aztán a számba vettem az újat és kiszivtam a vért, — olyan édes volt... Azután minden nap magunknál voltam, mikor Dalgó bácsi elhajtott a betegeihez, a kertben játszottunk. Igazán, a mi nagy kertünkben rá se néztem a sok kíváncsú gyümölcsre, a maguk kis kertjében meg ha leülhettem magával a ribizke bokor alá, órákig elcsesztem a ribizkét, mintha soha jobbat nem láttam volna.

Hát Zsuzsika néni egészséges?

— Mint a mak! Drága jó Zsuzsika néniem, ő volt anyám helyett anyám. Mindig tele volt érettem gondokkal; mikor elkerültem otthonról felsőbb iskolába, minden levele tele volt jajjal, intelmekkel, hogyan viseljem magamat, minden jót nekem küldött.

— Egyszer fölmerészkedtem a Jasztrég tetőre — mondotta Kalmár, — hát legnagyobb meglepetésemre Zsuzsika néni találtam ott, nézte az aratókat amint vágják az aranyszínű búzát.

— Igen az ő birtoka a Jasztrég, mindössze, száz hold. Még életébe reám testálta. Legalább lesz hol meghúzódnom, ha kivénhedek az élet küzdelmeiben — mondta mosolygva Julia.

Azután is mindennap összejöttek a Verudellán, mindketten várakozva várták a pillanatot, hogy láthassák egymást.

Julának ez a vonalzó gyermekkorja érzése volt. Mindketten édesanya nélkül nőtték föl; a Géza atya mióta másodszor nősült, neki adta magát a dorbozolásnak, a faluban a dubaj Kalmárnak hívták, a mostoha bizony nem sokat törődött a fiúcskával, nem csoda ha ez nem jól érezte magát a három holdas parkban, a szíve kifelé huzta őt a Dalgóék kúriája felé. A két gyermek mindig együtt volt, Julia úgy megszokta az ő délece lovagját, aki őt mindenképp megvédte, hogy mikor Géza elkerült otthonról, kicsi szíve majd meg szakadt a fájdalomtól. Azután erős akarattal nekifogott ő is a tanulásnak, hogy méltó legyen az ő lovagjához ha majd az egykor érte jő. És ha nem jő? Pályát választott magának, hogy az élet nehéz küzdelmeit egyedül is végig harcolhassa... És most itt van, össze hozta őket a gondviselés, — érzi, tudja, hogy a szeretett férfi lángol érte, imádja őt és a lelke ujjongó hozsánát zengett.

Minden délelőtt összejöttek a Verudellán, legtöbbször Constantini is elkísérte a barátját, ő azután magukra hagyta őket, a kis Elenával elmentek távolabb a sziklára bujdosni játszottak, vagy kergetőztek a bársonysima pázsitu hepe-hupás talajon.

Ők pedig leültek valamelyik parti sziklán és beszélgettek mindenféle semiségeket és sóvárogva lesték egymás ajkáról a szót.

Kalmár elmondta Julának a „Fe-

hér szikla” legendáját, — Julia megratott, hányszor hevert ő azon a sziklán fürdés közben... Egy kissé babonás volt, főként régi legendák jóslásaiban hitt.

Egyik napon ott ültek kettesben a parton, Constantini meg Elena távolabb kergettek a sírályokat. Julia beszélt, hogy nagyon szereti a napsütést, legkedvesebb emlékei közé tartozik a sorrentói napsütésben ragyogó kék ég. Két év előtt Olaszországba utazott az atyjával, — voltak Rómában, Nápolyban, onnan átrándultak Sorrentóba.

— Sohasem felejttem el, egy kis villában laktunk nem messze a Tunivólavetól, a Vezuvra vivő vasutól. Kertünknek sudár pálmák vették körül, — bent a kertben magnólia, babérfák, chamereops karcsú bambuszok, rhododendronok, myrthus és ciprusok különböző fajai pompáztak...

Onnan a hús árnyékból gyönyörködünk a ragyogó napsütésben tündöklő kék égbén... Soha olyan kék eget Valami olyan megnagyító jó érzés fogta el az embert, a távolban Szicília szürke körvonala látszottak... Ha lehetne a telt mindíg Sorrentóban tölteném, — mondta Julia elragadtatással.

Azán Kalmár indítványozta, hogy tegyenek kettesben egy kirándulást vitorlás csónakon Rovigno és Pirano irányába, visszafelé kiszállnak, Brioni Granden megnézik a római emléket, aztán megebedelnek a fürdő szállójában.

a fény-effektusok jellegzetesek. A nyáira eső fénykévé, a tó vizének reflexe, a tóból kiálló részletek avarjának rótt barna színe erős jellemző kvalitásról tesznek tanúságot.

Szép a Havas tájék című pasztel is. A hangulat olmosága üli meg a levegőt. A tél egyhangú fehérsége a fák bizonytalan szürkés barna tonusa befejezetté avatja a művet.

A Patak partja télen még erősebb motíválással készült. A víz kékes tükre, távol a halványlilaszínbé menő párák, a fehér hófelhőkől kitetsző sárgás teli napfény jelzik azt a motívumgazdagságot, mellyel a művész dolgozik.

A téli tájképek között van egy, amely az első pillantásra egészen igénytelennek látszik, mégis művészi értékét tekintve első helyen áll. Ez a Havas ugar tárgyú kis kép. A szántóföld hóval tarkált barázdái és egy itt ott hová fedett domboldal előtt állunk. A tompa barna színek a szürkés fehér hó együtt egy mesterien megoldott szinkompozíció-problémát jelentenek. A téli szomorú kedélytelen hangulat villan elő erről a képről. A belsőnek, tartalomnak teljes érvényre jutását jelenti ez a kis festmény.

Valamivel gazdagabb színérték-complexummal van ugyanilyen tökéletes tartalom kiábrázolva a Fácános című pasztelben, csak, hogy itt figurális részletek is hozzájárulnak a kép értelmének kidomborításához.

Van két-három festmény, amelyben a koloratúra gazdagsága a dekoratív elemek kiemelkedik. Az Erdőrézlet, Fás Liget, Salgótarján tájék fainak színfelrakása, a színvariációk élénk változása és a megvilágítás hangsúlyozása a képek főereje.

Egyébként a vonalvezetés technikája kiforrott, kész művészt mutat a portréban, melyből nagyobb számú kép van kiállítva. Ez a műfaj Fayl művészetének erőssége. Ebbeli alkotásai megörökítik mindazt az érdeket, karakterisztikust, egyénit, amit csak a portré tulajdonosi nyújthatnak. A megfestés módja a színárnyalatok alkalmazása, az elhelyezett fény és árnyék karakterisztikus erő adnak az arc képeinek. Viruló jölét, szépség, optimizmus, melegség, komoly gondolatokkal tele arc sorban jelennek meg a portrékon ecsete alatt könnyen, finom formaáramlatokkal, érett ábrázoló művészettel.

Komoly művészi munkát szeretettel jelentenek Kimpján Aladár darabjai is. Legtöbb közöttük akvarell. A plener festéssel irányban halad. Színfelhajtásai meglepők. Amíg Fayl művészetét az ideálisnak elvén teljes mértékben való keresztyéniséget jelenti, addig Kimpján a realizmus megszólaltatója. Színei mindig erős hatásokat akarnak kiváltani, ezért a színskádákat mindig bő változatokban használja.

Salgótarján a sok ornamentális részlet gazdag alkalmat ad a színárnyalatok érvényesítésére. A színhatások egyensúlya teljes mértékben megvan. Falusi házakat tárgyaló darabja kettős feladatot old meg. A színek összhatásából eredő hangulatot figyeljük.

Az volt a terve, hogy nyilatkoznék fogulni. Megmondja neki, hogy ki lép a tengerészektől kétéltűből, — az orvosok mind azt tanácsolják, hogy nyugodt családi életet éljen jó levegőn a természet csendjében. Átveszi atyjától a birtokot és ott telepszik meg a szülőfalujában és hogy csak ő vele tudna nyugodni, boldog életet élni, azt minden idegszálalával éri.

Julia sejtette, hogy Kalmár nyilatkoznia óhajt és szívesen beleegyezett a kirándulásba. Ugy határozta, hogy reggel találkoznak itt a Verudellán aztán elutaznak Fislára ahol már várja őket a megrendelt vitorlás.

Mindketten édes sejtésekkel tértek haza.

Kalmár egy nagy pecsétes levelet talált az asztalán, — Magyarországból jött. Mikor elolvasta először, könnyezett, aztán mélyszéles fásultság vettrajta erő, — az olyan ember fásulttsága, aki minden reményét elvesztette.

Keresztatyja írta a levelet az öreg Lábódy, aki már többször figyelmeztette őt az otthoni áldatlan állapotokra. Az volt írva a levélbe, hogy elveszett az ősi birtok, amelyet még néhai Kalmár Tamás szerzett fáradságtalan szorgalommal és becsületes józan eszével.

guralis elemek is motiválják. A kép erős fényreflexet mutat, plaszticitása feltűnő. Erdőrézletén a zöld színek, vagy a más színárnyalatokba hajló átmenetek a növényzetet gazdagnak, pompásnak mutatják. Valóságos ünnepi hangulat dominál a képen.

Őszi táján a vörösbé hajló zöldes lombzat pompás színárnyalatokhoz juttatja, amit a művész ki is használ, vigyázván a dekoratív összhatásra.

A színfelhajtás legszebb példája a Baglyasi kővár tárgyú műven látható. Ez a kép értékre nézve az első között van. A sziklák esőtől, vihartól megfakult színei, a rozsdavörösből, fakó szürkéből menő árnyalatok hatásos ellentétet alkotnak a környezet lombjának gazdag, erőteljes duzzadó üdőségével. Ezt a hatást pedig csupa színfoltok felrakásával hozza ki a művész.

Somorköt több változatban is látjuk. Legjobb az a variáció, amelyik a környezetben mutatja be a várat. A távlati hatások és a kép levegője figyelemreméltóak itt.

Dicsőretni kell megemlíteni a Karancs variációkat. A hegy a könnyező dombáncolatokkal van megfestve. A dombok szeszélyesen nyugtalanító görbületekben hullámzó, növényzet kevés rajtuk, szakadékok, omlás annál több, így a kép a valósághoz hasonlóan valami vigasztalan hangulatú hatást mutat.

Grafikai munkái közül egy ölyv tollrajzát adja a többi közt. Néhol annyira hangsúlyozza a részleteket, hogy acélmetszethez hasonlít. Általában erős grafikai készséget mutat a kiállított 2 darabon.

Blancár Sándor szép művészi készséggel megfestett darabjai méltán keltik fel érdeklődésünket.

Ő is inkább a szinkompozícióval hat. A meleg és élénk színek harmoniái

teszik vonzókká darabjait, mindamellett figurális részletei is jelentősek. Különös szeretettel használja a dekoratív motívumokat ezek gazdagságával élénk képeket hoz létre. Színakordjai mélyek és hirtetők az életnek.

Képei közül nagyon jól hat a Krizantemum csoport. Az élő, változatos színek gyönyörű skálája hirdeti a virágcsokor szépségét. A csodálatos pompájú virágzirmok annyi fényhatást keltenek, hogy szinte ragyogóvá, harmonikus bájjal telítetté válik a kép.

Falurézlet, kettő is van. Minden részlet figyelmes és gondos kidolgozása a karakterisztikus a képekben. A dekoratív részletek mindenike járul valami új színnel az összhatás emelésére. A szinkompozíció sok hely megfogóan finom tónusú (a kerti, kerítésnél.)

Tökéletes realitása a Bányacsiklék tárgyú darabja. Kevés motívumból és kevés színfelhasználásból komponált darab, de tökéletes biztonsággal van oda állítva minden képrészlet.

Ilyen eredetű, valószínűséggel hat a Szalmaakazlak is, ez a kép azért kiemelendő, mert a művész valóságos virtuozitással variálja okozta különböző színhatásokat, még pedig egy alap-szín sokféle árnyalatában.

Téli napsütés című darabjában a hó megvilágítása igen jól sikerült, pedig komplikált megoldásról van szó, mert a felhők reflexe is hozzájárul a színekpörgéshez.

Erdőrézletében különösen érdekesek a fák között a fardat tompa színátmenetek, csendeleiteiben gondos tanulmány eredményei tűnnek fel, amint a virágváza megvilágítását a tarka színpompájú virágzirmokat, avagy az asztali takaró fényhatásait figyeljük.

Dr. Holstein Gyula.

Levelek Salgótarján közönségéhez és vezetéséhez.*

Itt a Karancs lábai előtt, napról napra csinosodik, szebbül formálódik, bővül és nagyobbodik a mi városunk.

Évek hosszú láncolata szükséges azonban ahhoz, hogy az elmúlt évtizedek átkos tunyaságát, téltenséget és elmaradottságát „lesz, ahogy lesz” Pató Pálkösdjét némileg is feledtetni lehessen. Bizalmat fakasztani a szívekben Salgótarján kulturizálódása tekintetében, Salgótarján átalakulása szempontjából csak azóta lehet, amióta kilépett a ványadt, foszlott községi kötelekéből s rendelt a maga részére új pompás keretet, egy nagyobb életet, szebb miliőt kívánó ragyogó címet.

Rendezett tanácsú város, mint volt Losonc, mint amilyen Balassagyarmat s Nógrádszecsény jelenleg is, amde ha a rendezett tanácsú városok felvonulnának egy az állam suverénitása által tartandó cercélre. Salgótarján a sorrendben a legutolsó lenne s szépségverseny tekintetében számba sem jöhetne, avagy talán külseje miatt „belépőjegyet” sem kapna. A most megindult s majd folyta-

landó építkezések lesznek hivatva e téren változást előidézni.

Azonban addig is míg ez megváltásul kell, hogy legyen a városiasság jellegének némely vonását odarajzolva Salgótarján homlokára Salgótarján szívére.

Szükséges lenne egy népliget, egy sétater, egy városi kirándulóhely ahol azután érezne valamit a város közönsége a parkokhoz a szépségeiről is.

Ez nagy tekintetben emelné Salgótarján értékét fokozná az idegenből ide üzleti ügyekben fardt emberek tiszteltét, megbecsülését a város iránt.

Nem gondoltam oly óriási paradicsomkertre a városi liget megalkotásánál mint amilyen Losonc, Hatvan, Bgyarmat dícsékedhetnek, csak egy miniatűrre, amelyben azután kifejezésre jutna a városnak e tekintetben természet adta helyzeténél fogva nehéz és súlyos viszonya.

De hát hol lehetne ez a szép s gyorsan megvalósítható népkert, népliget, városi park??

se hamva nem volt. Akkor már elkezdett kételkedni, babonás sejtésem fogta el. Szomorúan nézett a Píra-Bianka felé:

Kegyetlen „fehér szikla”, — sutogta remegő ajakkal és a szemei megtelek könnyel.

Elena comtesse látva szépséges barátnőjét könnyezni, hangos zokogásra fakadt.

Kalmár egy hét múlva föleszmélve fásultságából első útja a Villa-Veruda felé vitte. Kinos érzésekkel ment.

Ott a legnagyobb csend és némaság fogadta, — az ajtókat zárva, az ablakokon a redőnyök leeresztve.

A tengerparti Ostia korcsmárosa azt mondta, hogy látta a hölgyeket egy börtöndökkel megrakott kocsira ülni de hogy hova utaztak, arról fogalma sincs.

A Villa-Veruda, az a pompás kis kalitka üres volt. Az aranyos tollu madárka sebzett szívvel elrepült belőle messze, ismeretlen tájra.

M. D.

Csak ott, ahol megindult a város építkezése vizenituli területekkel kacérkodó evangélikus templom fölötti hegytetőn.

Ennek fenyes parkja, tölgyese és akácosa nyújtana egy létesítendő városi parkhoz megfelelő csinos területet.

Serpentin körutak, itt-ott egy-egy virágággal a hegytetőn szökőkúttal s messzelátótoronnyal föltétlenül kedvezőbb és díszesebb városlónak Salgótarján.

A városi sétater kérdése ott is minden polgárnak a szívében.

Egy ily fejlődő — folyton gyarapodó s terjeszkedő városban a sétater biztosítása eminens kérdés mert népléti feladat.

Egészségügyi szempontból pedig annál nagyobb kérdőjellel szököne probléma, ha figyelembe vesszük azt, hogy Salgótarján utstetiről, utcáiról és tereiről ott ahol az lehetséges volna, még ott is befásítatlanul, kopaszul, kopárul merdnek felénk fekete portömegükkel, az utak és az utcák.

Azért hisszük, hogyha a városi park kérdését minél előbb oldjuk meg, Salgótarján kulturális haladásához ismét egy téglát vetünk.

Montecristo.

*E témára még visszatérünk. Szeff.

A lábápolás új módszere

Lábápoló krém.

Hatása bámulatos, kezelése egyszerű. Az egyetlen lábápoló, mely mindenféle lábbántalmat azonnal és tökéletesen megszüntet. Csodás hatását ez a köszönőlevél igazolja, mert nincs az a lábfej, legyen az izzadással járó vagy égető érzés, pöfledtség, lábak dagadása, hogy az egy kura betartása után meg ne szűnjön. Hatásának titka, egyúttal óriási előnye zsíros tartalma, melynek fogva hatása állandó, nem igényel mindennapos kezelést. Kenje be csak egyszer lábát Csanda-féle Podollal s lábizzadása azonnal megszűnt, lába viszonylagos rendes puhaságot, üde, friss lesz, járhat, dolgozhat sportolhat vele, nem érzi, hogy cipő tyukszemképződésnek elejét veszi, megvédi a megfagyástól és a dagadástól. Ne kísérletezzen különféle szerekkel, a Podol minden lábbántalmat, biztosan megszüntet. Egy doboz árát 1 pengő 35 fillér, utatitás mellékelve. Kapható minden gyógyszerárban, drogueriában, Sztéküldi a magyarországi lerakat: Marigulit drogueria, Budapest Nándor u. 23.

123/1927 véghr. szám

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. t.c. 102 §-a értelmében ezenetl közhírré teszi, hogy a budapesti körp. kir. járásbírósnak 1926 évi Pk. X. 380687 számú végzése következtében Dr. Varga Kálmán ügyvéd által képviselt Országos Központi Hitelszövetkezet javára 20 millió K. s jár. erejéig 1927 évi január hó 5 n. foganatosított kielégítési végrehajtás után lefoglalt és 1550 Pengőre becsült következő ingóságok, u. m. sertés, lovak, széna szalma nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a Salgótarjáni kir. járásbírósnak 1927-ik évi Pk. 160 számú végzése folytán 20.000.000 kor. tőkekövetelés, ennek 1926 évi június hó 22 napjától járó 18%, kamatai és eddig összesen 195 P. 26 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Mátránovakon az I. r. és folytatólag a II. r. vltást szenvedett lakásán lendő megtartására 1927 évi ápr. hó 27-ik napjának délelőtti 8 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a ventő szándékozik ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881 évi LX. t.c. 107. 108. §-ai értelmében készpénzfizetés melett a leg-többet ígérőnek, szükség esetén becsáról alul is le fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatják és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.c. 102 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Salgótarján, 1927. évi március hó 24 napján,

kir. bírósi végrehajtó

Egy bányász levele a szerkesztőhöz.*

Bányászok! Munkások! Testvéreim!

Amint az újságokat olvasom, forgatom lapjait, mindig csak az tűnik fel előttem, hogy a túrelmes papíron betűk sorakoznak, szavakban, mondatokban kifejezve. Egyszer csak meg akad a szemem egy mondaton, hogy egységben rejlik az erő.

En ezt nem is vonom kétségbe, mert mint dolgozó és sok különféle munkában tapasztaltam egyen megvagyok győződve, hogy számtalan helyen, ahol több erőre volt szükség, mint amennyivel én rendelkeztem, mások erejére voltam utalva, vagyis azt a munkát már több embernek összevont erejével bírtam, vagyis bírtuk elvégezni. Ennél fogva itt az igaz mondat, amelyen nem kell vitakozni. De kell egy hasonló esetben vitakoznunk, még pedig ha azt mondják a szocialdemokrata elvtársak, hogy szervezte a munkásság nagy célokat érhet el. Mi magyar keresztény munkások, miért nem tesszük meg ezen szent kötelességünket, hogy egy nagy hatalmas magyar, keresztény táborba nem szervezdünk, az ugynevezett EME, (Fajvédő) táborba, ahol a mi magyar keresztény testvéreink, vezéreink vannak, akik a dolgozó osztály érdekeit, a kizsákmányoló tökével szemben meg akarja védeni. Erre természetesen kiterő választ adnak a tulajdoni. Mert többször bebeszélgetésünk alapján oda vetették a szemembe, akár a Csóka párti, akár a Peyer párti elvtársak, hogy erre, meg arra, miért nem csinálnak az Ébredők valamit, hiszen az egész hatalom az ő kezükben van. Ha mutatnak valamit, mi oda állunk valamennyien, csak csináljanak valamit.

Természetesen meg adtam a választ, hisz szervezkedésben rejlik az erő, összetartva hatalmas a munkás, tehát mért nem álltok az EME táborába? Itt van az a másik oldal, az a hasonló eset, amit vitatni kell, hogyha idegen fajnak, idegen tökéjét tudjátok pártolni, mért nem vagytok oly érzékenyek a saját nemzeteteknek, a keresztény magyar nemzetnek a védelmének.

Miért vagytok nemzetközi igavonó elnyomott páriák? Hátha együttesen, együttvéve sok munkás eléri a szervezetben a célját, akkor ép úgy elérhetjük az EME egyesületben tömörült erővel a szebb és boldogabb jövőt s így szervezhetjük vissza Nagymagyarországot. Adjátok, hogy úgy legyen!

Hogy még röviden emlitem kedves bányász testvéreim, a társadai összpontosítást is, csak úgy tudjuk a mi javunkra biztosítani, ha valamennyien bányász munkások, kohó munkások összefogunk s egy célért, egy jövőért vesszük fel a harcot, ezt pedig csak az EME nagy táborában találjuk meg, a mi fajunk a mi kereszténységünk s a mi szeretett nemzetünk naggyá tételéért szerezünk vissza, a mi szert darabolt szegény csonka hazánkat így tudjuk a régi hegykoszorújával körül koszorúzni nagy Magyarországnak hívni. Keresztény Magyarok! Istene segítsen a nemes munkánkban.

Egy magyar bányamunkás.

*Ezt a levelet a maga egyszerűségében, de a maga igazával közöljük, hátha erre is ráfogja a "Népszava", hogy pap írta. Szerk.

Levente futóverseny Kállón. Gyönyörű keretek között és hatalmas nem remélj nagy falusi gazdalkodóknak és a közeli falvak birtokos intelligenciájának jelenlétében folyt le a szirákijárásnak 5 km. mezői futópálya verseny, amelyhez nem remélj gyönyörű küzdelmek sorozata járult. Meg kellett ezt említeni, mert örömdetes jelenség volt, hogy a borongós és nagyon is esőre hajló időben közel 1500 néző nézte végig a mindvégig látható és izgalmas küzdelmet. Megmozdult a falu népe és a nagy sár nem volt akadály a kimenetelüknek, az eső nem volt akadály annak, hogy a magyar földnek egyszerű népe immár hangosan lelkesítette és buzdította a küzdelemre. A járás főszorgabírája, ismert hatalmas tevékenységével a környékbeli urak megjelelése az érdeklődésnek ékes bizonyítékai. Bárd Schossberger Lajos életmet és elhatározást adott a 140 leventének amely tétivel tanult el adta nem és hazafias gondolkodásának, mutatta, hogy előttük sem közömbös az a nagy mozgalom, mely hivatva van az országot naggyá és hatalmasá tenni. Hála köszönetünk érte. Maga a verseny mindvégig nehéz és izgalmas volt és a szorgalmas edzett lörcinzi II. csapata megérdemelten nyerte meg a vándordíjat. A zagvaszántói leventék hatalmas előretörése nagy meglepetés volt. Az egyéni győztes előtt pedig kalapot emelhetünk. Eredmények. Starhoz állt 12 község 14 csapattal (140 futó). Győztes és a Futásfalvi vívő Pal Imre vándordíjat nyerte 1927 évre a Lörinczi Lev. E. II. csapata (4, 6, 9, 14, 15, 23) 71 pont. II. Zagvaszántói Lev. E. 115 pont. III. Nagykőnyesi Lev. E. 182 pont IV. Szirák Lev. E. 184 pont. V. Herédi Lev. E. 191 pont. VI. Kállói Lev. E. 192 pont. Egyéni győztes Polgár István Nagykőnyes 23 perc. Nehéz sáros talaj. A starttól számított 30 perccen belül beérkezett 132 futó.

A Salgótarján és Vidéke Műhelyegyesület f. hó 24-én (vasárnap) a város háza tanácstermében megtartandó közgyűlése nem 3 órakor, hanem délután 2 órakor kezdődik. Az egyesület által Zagvaszántóval a bányatelepi kaszinóban rendezendő táccsal egybekötött mozi előadásra jegyek már kaphatók Süle Ferencnél. A Népbankban. — Elnökség.

Magyar bányász nem kaphat utlevelet Belgiumba. Miskolcra jelentő tudósítónk: A napokban belügyminiszteri rendelet jelent meg arról, hogy az ország utlevélhatóságainak tilos magyar bányászok számára Belgiumba szóló utlevelet kiállítani. A rendelkezés pénteken érkezett le valamennyi államrendőrségre.

ségi és vármegyei utlevélhivatalhoz. Magyarországból a legutóbbi hónapokban százával vándoroltak ki bányamunkások Belgiumba, ahol jelenleg nagy bányamunkásfelesleg mutatkozik és a munkanélküli bányászok között igen sok a magyar bányász. Ez az oka annak, hogy a belügyminiszter megtiltotta a magyar bányamunkások számára a Belgiumba szóló utlevél kiállítását.

Egy rádió tudósítás. A hírek gyors és megbízható közzétételéért rádió állítanak fel helyiségeikben a lapok szerkesztősegei. Munkatársunk rádió útján Budapestre küldte el hozzánk a hírt, hogy hangos reklámok helyett elhatározta az üzleti szolidaritásról, valamint pártatlan férfi és női szöveteiről világhírűen elismert „Semler” cég (Budapest IV. Bécsi utca 7. szám.) hogy felhalmozott maradványait rendkívüli alkalmi áron árulja, melyekből való vétel kiváló alkalmat nyújt a világhírű „Semler” cég közismerten legjobb eredeti angol szövet különlegességeinek alkalmi áron való beszerzésére. Figyelmebe ajánljuk városunk és környéke lakóinak ezen több, mint háromnegyed évszázad óta fennálló céget, mely nagy súlyt helyez arra, hogy vidéki vásárló közönsége soronkívül a legfigyelmesebb kiszolgálásban részesüljön.

Szabni tanítók.

OLBRICH MATILD

női szabó

Karancsaljai ucca 555.

Kovács Gyuszi II. elemista levelet írt a szerkesztőnek. Kedves Szerkesztő Bácsi! Nagy öröm volt ma mert levelet kaptam a drága Margit Nénitől, a „Tündérvásár” gyermekújság szerkesztőnőjétől. Azt írja, hogy nagyon mulatságos lesz a husvéti „Tündérvásár” Mesél a nyusziokól, ahol a tapsifüles nebulók a nyuszi ABC-t tanulják. Gyönyörű mesét mond Ilonka tortájáról, Laci husvéti tojásáról. Bence lesz a husvéti számban Margit Néné gyönyörű regénye, a Kisanyám folytatása. Lesz benne rajziskola, kívágni, kivánni és festeni való képek, rejtvények, szóval egész vakációra való szórakozás. Arra kérem a Szerkesztő Bácsit, írja ki az újságban, hogy a gyermekek ne cukroknál, nyálaknál vegyenek, mert a „Tündérvásár” sokkal edesebb a legfinomabb cukornál is. Az uzsonnapénzből minden

Gyermekek részére

„Kathreiner-Kneipp maláta-kávé”

a legválasztottabb és legelvezetesebb ital. Kathreinertől lesz a gyermek friss, erős és válik a tej igazán jóízűvé.

Milliók itala

gyermek spórolhat 1 Pengő 20 fillért egy negyedév alatt. En is így tettem. Aztán ezt a spórolt pénzt beküldtem a Tündérvásár kiadóhivatalának (Budapest V.) e. Akadémia utca 10. Es azóta én vagyok a legboldogabb gyermek a világon, mert minden héten megkapom a Tündérvásárt. Aki tehát boldog akar lenni, csinálja utánam. A Szerkesztő Bácsi kezeit csókolja Kovács Gyuszi II. elemista.

Egy butorozott szoba kiadó. Bővebbet a kiadóban.

Salgótarján r.t. város polgármesteri hivatala.

Pályázati hirdetmény.

Salgótarján r.t. város ezennel pályázatot hirdet az új vásártéri szabályozott terület részbeni csatornázási munkálataira.

Felhívom a helybeli képesítéssel bíró vállalkozókat, kik a fentnevezett építési munkálataira pályázni óhajtanak, hogy folyó hó 19-től kezdve az építésre vonatkozó tervekkel a városi mérnöki irodában megtekinthetik, ahol egyúttal a költségvetés és pályázati feltételek is beszerezhetők.

Az ajánlatok beadási határideje folyó évi április 23-án d. e. 11 óra.

Salgótarján, 1927. évi ápr. 11-én.

Koós polgármester h.

Szerkesztői üzenetek.

B. B. Tévéd. Mi nem felekeztek ellen harcolunk, csak a magyar faj érdekeiért vívandó küzdelmet írtuk zászlónkra. A magyar fajból is a legszegényebb, legtehetetlenebb, legkiszolgáltatottabb a bányamunkásság. Ennek a testi és lelki jóllétáért mindég és mindenütt sikra szállunk, dacára, hogy igen sok halátlanság és gyauisítás tör ránk nem egyszer! De nem fontos ránk sem a nagyok sem a kicsinyek tömegeinek ítéllete, egy a fontos csak: fajtánk védelme és szerete.

M. B. Mi is nagyon jól tudjuk az érintett eseményeket, de míg a másik fél védekezését nem ismerjük, nem óhajtunk állást foglalni.

K. d. Olvassa el mai mellékletünkön lévő cikkünket a látni fogja, hogy tisztában vagyunk az iparosság jelentőségével, de mégis Salgótarján első sorban bányász város és mint vezércikkünkben megírtuk mégis a bányák teljesítő képességétől függ az ipar és kereskedelem helyzete Salgótarjánban.

B. I. Tul szentimentális. Inkább valami hangulatos versikét kérünk.

M. D. Köszönjük, sor kerül rá.

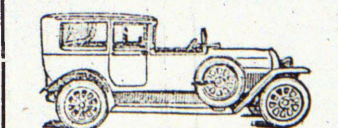
K. I. Nem közölhetjük.

Meghívó A Salgótarjáni Róm. Kath. Olvasókör f. hó 18-án. (Husvét hétfőjén) este 8 órai kezdettel a saját dísztermében táncsal egybekötött „kulturstélyt” rendez, melyre mindenkit tisztelettel a meghív a Rendezőség. Műsor: 1. a) Chopin: Nockturnó Cisz. moll. b) Buttykay: Magyar variációk. Zongorán előadja: Révay Ica m. kir. zeneakadémiai növendék. 2. Salgótarján jövője Aktualitások. Előadja Szabó István acélgári tisztviselő. 3. Beriot: Scène de Ballet: Hegedűn játssa: Malinovic Milán

m. kir. zeneakadémiai növendék, zongorán kíséri Révay Ica. 4. Goldermann: Nockturnó. Gordonkán játssa, Johann Jakab a bt. zenekar gordonkása, zongorán kíséri Loser László ig. tanító. Konferral: Kraft Aladár. Belépődíj: I. hely (1-4 sor) 2 Pengő, II. hely 1-20 Pengő, állóhely 80 fillér. Előadás után tánc. Zenét elsőrangú oigány zenekar szolgáltatja.

— Ideges embereknek és leki-betegeknek az enyhe természetes „Ferenc József” keserűvíz jó emésztést, tiszta fejet és nyugodt alvást teremt. Világhírű ideggyógyosok véleménye alapján a „Ferenc József” víz használata az agy és a gerincvelő súlyos megbetegedéseinek is kiválóan ajánlható. Kapható gyógyszer-tárakban, drogériákban és fűszerüzletekben.

Románia és Szovjetországról viszonya. Oláh lapok szerint Románia helyzete Szovjetországgal szemben egyáltalán mit sem javult az újabb nemzetközi események következtében sem. Kísántatási szövetségei ugyanis erős rokonszenvre hajolnak Szovjetországgal iránt. Jugoszlávia a legjobban uton van ahhoz, hogy kövesse Csehszlovákiát, amely már meg is kezdte a tárgyalásokat a szovjettel való normális összeköttetés felvétele végett. Igaz, hogy a kísántat szövetség alapelveit egyáltalán nem képezte az orosz kérdés. De éppen ennek a hiánynak az ellensúlyozására jött létre aztán az orosz veszedelemmel szemben Lengyelország és Románia szövetsége. Csakhogy éppen most Lengyelország is tárgyalásokat kezdett a non agressión elve alapján Szovjetországgal. A non agressión elvének pedig éppen az képezi az alapját, hogy az adott esetben pl. Lengyelország nem avatkozhatna bele Oroszország háborújába Romániával. Ilyen körülmények között tehát Románia helyzete nemhogy javult volna a besszarábiai egyezmények olasz ratifikálásával sem Szovjetországgal szemben, hanem bizonyos mértékben még súlyosbodott. hát még ha a királyuk meghal és beáll a kaoszl

Bencz Mihály személyautó

fuvarozási vállalat.
Legolcsóbban vállalt fuvarozást —
állandóan üzemben.
Telefon: Mayer Vilmos 84.

Nemzetközi ebkiállítás Buda-pestben. A Magyar Ebtenyésztők Országos Egyesülete miként minden évben úgy az idén is a Tattersall fedett csarnokában rendezti az általános és összes ebajtakra kiterjedő champion ebkiállítását, de az eddigi évtizedes szokástól eltérően az idén nem Pünkösdkor, hanem két héttel előbb május hó 22-én vasárnap lesz az ebkiállítás, még pedig a kül-

A vásárigazolványok ára P. 3:20.